

Remisser

Innan regeringen lägger förslag (propositioner) i riksdagen, eller beslutar om förordningar för hur statlig verksamhet skall skötas, så har den vanligen låtit utreda frågan. Utredningarna brukar gå på remiss. Det innebär att statliga myndigheter och olika samhällsorganisationer får möjlighet att kommentera utredningens förslag. Syftet med att begära in svar genom remisser är att regeringen skall kunna överblicka konsekvenserna av de förslag som utredningen kommit fram till. Man vill också främja medborgarnas deltagande i beslutsprocessen, så att den blir så allsidig som möjligt.

Föreningen Samhällets Styvbarn inbjuds ibland att lämna remissvar. Det är också möjligt att sända in sina synpunkter på utredningar även om man inte speciellt har inbjudits att svara på remiss.

I ett remissvar skall man kortfattat ge sina synpunkter på de förslag som utredningen kommit fram till. Men ett remissvar är inte platsen för att göra propaganda för organisationens politik. Sådana ”propagandasvar” brukar aldrig påverka regeringsförslagets utformning i slutändan. Om man verkligen vill delta och påverka, så skall man därför hålla sig till sakfrågan och vara kortfattad. I ett remissvar brukar man också ange hur det har kommit till. Kanske har någon tjänsteman utarbetat svaret och verkets eller organisationens styrelse sedan godkänt svaret. (På regeringens hemsida finns en broschyr om att svara på remiss:

<http://www.regeringen.se/sb/d/242/a/3652>)

Samhällets Styvbarn kommer efter hand att publicera de remissvar som föreningen lämnar.

Samhällets Styvbarns remissvar

2008

[”Evidensbaserad praktik inom socialtjänsten” \(SOU 2008:18\), remiss 25 sept 2008.](#)

2009

[”Lag om stöd och skydd för barn och unga \(LBU\) – Betänkande av Barnskyddsutredningen” \(SOU 2009:68\), remiss 28 okt 2009.](#)

/BJ